“Односи наше земље са Русијом тренутно су баш као што их је Достојевски описивао у “Пишчевом дневнику” - интелектуална и политичка елита је већински русофобски настројена, док народ гледа на Русију као на сунце”, овако, у интервјуу, за “ Новости ”, у тренутку када у свету тиња притајени хладни рат, говори Дејан Мировић, професор међународног права на Универзитету у Приштини и аутор књиге “Русофобија у Србија 1878-2017. и додаје:

- Достојевски је најавио да ће незахвалност елита према Русији трајати најмање сто година и његове речи су се углавном обистиниле. Сва истраживања показују да народ у огромној већини стаје на руску страну. Уз часне изузетке, медијска и политичка сцена је затрована прикривеном и отвореном русофобијом, коју прати некритичко уздизање према свему што долази са запада и кроатофилија. Мислим и на власт и на опозицију.

Ипак, власт је више пута истакла да се неће одрећи сарадње са Русијом, а званичници су чести гости Москве...

- Власт у Србији је свесна да је народ проруски расположен и у том смислу она не наступа агресивно као власти у Црној Гори, која је увела санкције Русији.

Шта предвиђате у случају да пред нашу земљу буде стављен избор Русија или ЕУ?

- Власт која би изабрала ЕУ одмах би изгубила најмање четвртину подршке гласачког тела. У том контексту, уз став да је примарни циљ земље Европа и реалности да је народ проруски опредељен, власт покушава да нађе средину. Прошло је време титоизма и околности су се промениле. Решење тих апсурдних ситуација и постављања ултиматума, доћи ће заједно са решавањем проблема Косова. Ако КиМ остане у саставу Србије, то гарантује и сарадњу са Русијом. Бриселски споразум је лош корак у том правцу и надам се да ће власт имати у виду расположење становништва.

Да ли сте неком од наших или руских политичара поклонили књигу?

- У преговорима сам за превод на руски како би и њима била доступна. Знам да ју је читао бивши председник СРЈ Војислав Коштуница, који је прави наследник и Михаила Ђурића и других великих правника. Показао је одговорност када није прихватио Ахтисаријев план за КиМ.

Чини ли вам се да је, ипак, Запад конкретнији од Русије по питању инвестиција и економске сарадње?

- То је закон бројева и Запад је богатији, већи и има дужу традицију трговине и медијског деловања од Русије. Ипак, која страна фирма највише доприноси буџету Србије? НИС који је у већинском руском власништву. Могу да причају да је он продат Русима овако или онако, али су чињенице да ниједна фирма са запада не пуни толико нашу касу. Да ли Русија може више? Сигурно да може. Али то је питање за њих, а не за

мене. Опет, никад им не смемо заборавити вето који су ставили на Резолуцију о Сребреници у СБ УН.

Да ли је уопште могуће не определити се за једну страну - америчку, руску или европску?

- Фраза о неутралности била је нереална чак и у време титоистичке Југославије. И тада је писање званичних медија, посебно са освртом на страдања на Голом отоку, показало да је Југославија била ближа Западу него Русији.

У ком периоду смо највише били окренути ка Русији, а када најудаљенији од ње?

- У дилеми сам да ли је русофобија била највећа за време напредњачке власти Милана Пирочанца или у време Тита од 1948. до 1953. или око 1968, када СССР врши инвазију на Чехословачку. За време русофила Николе Пашића смо били најближи и тада су се први пут спојила осећања народа и елите. Тада је Србија била и најјача.

Колико пораст моћи Русије утиче на смањење русофобије?

- Апсурдно је да јачањем Русије расте и русофобија. То чак прераста у масовну хистерију, као што је тренутно случај у Великој Британији. Русију су највише волели у време Јељцина, када је била на коленима.

Како у Русији гледају на однос Балкана према њима?

- У руској традицији и код Достојевског имате мит разликовања српске елите од српског народа. Они тврде да од Берлинског конгреса елита потпада под енглески утицај и да он траје деценијама.

(Новости)